

MENIGHETSBLAD

FOR VESTRE BÆRUM

Drivkraften.

Kirkeskipet går videre. Men hvem eller hva er det som driver skipet framover? Er det mennesket som betinger farten og framdriften? Nei, sier Chrysostomus. Drivkraften er den Hellige Ånd. Og det kan være godt for oss å stanse opp overfor dette faktum.

Kirkens kår i verden i dag gir anledning til mange begymringer. Det er liten lydhørhet for dens budskap. Menneskene får mindre og mindre bruk for kirke og kristendom, verdsliggjøringen skrider jevnt framover, kristen sed og skikk blir borte. Hva skal sluttresultatet bli? Og så ropes det opp om at kirken har sviktet sin oppgave, at noe må gjøres osv.

AUGUST 1952
NR. 6 - 9. ARG.

Og i velment iver ser gode tiltak dagens lys, menneskelige anstrengelser og skippertak. Men

faren ligger like om hjørnet. Det blir strev og menneskeverk alt-sammen. Drivkraften er den Hel-lige Ånd, sa kirkefaderen. Han lever med og virker i sin kirke.

Dødsdommen over kirken har dens motstandere felt mange ganger. Kirken har overlevd seg selv, dens rolle er utspilt for-lengst. Slike uttalelser har vi hørt så mange ganger. Men de

slår ikke til. Hvorfor ikke? Driv-kraften er den Hellige Ånd. Kir-ken bæres oppe av Ham. Den har sin kraft i Ham, og den går framover der vi mennesker læ-rer den vanskelige kunst og blir lydige og villige arbeidsredska-per for Guds egen Hellige Ånd, og lar oss bruke når og hvor Han måtte ønske det.

B. H.

Ny start!

Sommerferien er en velkom-men avkobling fra arbeid og plikter. Det gjør godt med en slik pust i bakken. Vi får tid og anledning til avspenning, av-veksling og hvile. I vår rastløse og forjagede tid er det særlig viktig å få denne pausen i stre-vet. Vi samler mot og krefter til å ta fatt igjen på nytt. Vi gjør en ny start. Det gjelder både små og store, fra skoleal-deren og oppover.

Også i alt som kommer inn under betegnelsen «menighets-arbeid» gjør vi nå en ny start. Søndagsskolene kommer i gang igjen, og den regelmessige virk-somheten i ungdoms- og speider-arbeidet. Et nytt kull konfir-manter tegnes inn og begynner å «gå for presten». Alle for-eningene samles igjen. Og etter kortere eller lengere feriefra-vær får vi igjen anledning til å sames til gudstjeneste i våre kir-

ker og til møter i menighets-huset.

Det er noe forjettende ved en ny start. Og det står til oss om dette skal bli til noe mer enn en flyktig forventning. La oss gå inn i det alt sammen med ny vilje til å gjøre vår innsats i tro-skap og under ansvar. *I menig-hetslivet har vi alle en plass å fylle.* Ikke minst er det så når det gjelder gudstjenestene og ukemøtene. Samlingen om Guds ord skulle være høydepunktet og selve pulsslaget i en menig-hets liv. Men slik kan det bare bli når hver enkelt finner sin plass og kjenner det både som et privilegium og som en kjær pikt å være med.

La oss be om en god oppslut-ning om all virksomhet når vi nå tar fatt igjen. Stiller vi oss inn under Guds velsignelse, er Han mektig til å gi oss en virke-lig ny start.

F. K.

Hvorfor går vi i kirken?

Hvorfor går vi i kirken? Vi kan spørre generelt, og da tenke på kirkegang i sin alminnelighet.

Og svaret blir vel da først og fremst: fordi vi der møter Gud — i ordet, — i sakramentene, — i salmesangen.

Og når vi søker til kirke, har vi gode tradisjoner, gode forbil-der. Vi husker at Jesus sa: «Vet I ikke at jeg må være i min fars hus?» Og David sier i Salme 84, 11: «En dag i dine forgårder er bedre enn ellers tusen.» — Personlig føler jeg det slik at jeg ikke får den riktige orden på mitt liv, og da særlig på kristen-livet, uten regelmessig kirke-gang. Erfaringene fra sommer-månedene med utfarter og ferier — så nødvendige og herlige disse enn er — blir at en på sett og vis kommer i utakt. Slakker en opp med kirkegang, blir det også dessverre så ofte mindre med bibellesing og bønn — kort sagt en blir udisiplinert i sin kristne livsførsel og dermed i livet ellers. Vi skal være oppmerksom på dette — at det direkte er farlig for vårt kristenliv å neglisjere de hellige vaner.

Men vi kan også stille spørs-målet mer spesielt og konkret: — Hvorfor går vi i kirken — våre kirker her i V. Bærum? Fordi vi har et særlig ansvar i vår egen menighet. Vårt eksem-pel kan bety meget for de andre medlemmer av våre familier el-ler for naboer og andre. Felles-skapet som vi opplever i kirken,

er av uvurderlig betydning for hver enkelt av oss og kan gi im-pulser for uken som følger — så vi lettere ser de gjerninger Gud har lagt ferdig for oss, at vi kan vandre i dem.

I kirken får vi god hjelp av prestene våre når vi vet hvorle-des de legger seg i selen for vår skyld, ikke minst for å hjelpe oss med det som er tungt å få tak i, burde vi også av den grunn slutte opp om gudstjenestene. Tenk på hvor nedslående det må være å preke for bortimot tom-me henker!

Skulle det ikke være en opp-gave for oss når vi nå møtes etter ferien, å gå inn for et mer bevisst menighetsliv og menig-hetsarbeid? Og mon det da ikke er viktig å starte med gudstje-nestene — med *regelmessig kirkegang!*

H. B.

Glem ikke

å ta med barna dine i kirken av og til. Da innarbeider du en god vane!

Kristi ansikt gjennom tidene V.

Det bildet vi i dag bringer, hang på Wienerutstillingen i den sal som var viet motreformasjonens store dekoratører. Det var malere som skulle fylle kirker og palasser med prakt og dramatisk fortellerkunst, så den kloke kunne nyte og den enfoldige bli revet med.

«Beständig er det Strid om Troens Sager, af Troen selv man dog så lidt opdager,»

skrev Holberg sarkastisk hundre år senere. — I reformasjonens århundre var det mer enn strid, det var krig på liv og død om

rene maktposisjoner. Og skal man der oppdage «Troen selv», blir det helst hos store enkeltpersoner man finner den. Massene var plaget av skrekk og tvil, og troen tok der lett form av overtro.

Slik syntes jeg at Jusepe de Riberas bilde av Jesus som barn i templet hang i salen som den ene troende blant de mange høy-røstet stridende. Ribera var spanier, men levde og virket for det meste i Neapel i Italia; en by som for øvrig tilhørte det spanske kongehus. Fra spansk kunsttradisjon brakte han med seg det dype psykologiske innsyn, av italiensk kunst lærte han å sette

sine bilder i scene. Han mister aldri Alvoret, heller ikke her. For tenk på alle de dumme bildene av en søt unge blant smilende gamlinger som denne bibelfortellingen har vært påskudd for!

H. S.

Vi kaller på ungdommen!

7. september arrangerer ungdom i Asker—Ø. og V. Bærum en ungdomsdag på Tanum. Vi begynner i kirken med kort ungdomsgudstjeneste, håper så at været tillater leker på kirkebakken og avslutter samværet på Kvikkhytta.

Ungdomsglede og ungdoms friskhet skal prege samværet.

Vi håper spesielt at konfirman- tene fra de siste års kull møter fram. Det skal bli en fin dag og et friskt samvær.

Velkommen all ungdom.

Skui Menighetshus!

Komiteén for Menighetshuset i Skui fortsetter å samle midler til reising av huset. Foruten de møter som har vært holdt i det siste og den utlodning som har funnet sted, har den nå gått inn for idéen fra Vestmarkkapellet ved å lage liknende stikkort som ble brukt ved innsamlingen der. Kortene har et bilde av Menighetshuset, og huset er omkranset av punkter for stikk som hvert koster 50 øre.

Kortene vil snart komme i sirkulasjon, og komiteén håper at alle gjerne vil være med å stikke! For husk at hver liten skjerv fører oss nærmere målet: Menighetshus i Skui!

Godt utvalg i skotøy

Sandvikens Skotøi- forretning

V. Paulsen

ALT I BYGNINGSARTIKLER

Gustav Lund A.s

Sandvika

53 81 65 - 53 89 05

Sandvika Elektriske Bakeri & Konditori

Erling Østby

53 85 10 - 53 02 36

Østbys Konditori

Haslum - 53 69 43

Sandvika Hjemmebakeri

(vis å vis Hamangporten)

Alt i hjemmebakte kaker

Bestillinger mottas

Tlf. 53 86 54

Hva er «mannskvelden» og «kirkeringen»?

Det hender rett som det er at noen spør om det. Og det vil vi svare på her i menighetsbladet.

Mannskveldene startet vinteren 1951, og har siden vært holdt som månedlige samvær, de fleste i prestegården. Det begynte med at Evje menighetspleieforening inviterte medlemmene menn til desembermøtet 1950. Vi ble da enige om å forsøke å få i stand et samvær for menn, og dette ble holdt i januar 1951. Av plasshensyn måtte vi nøye oss med å innby underhånden til dette første samværet, uten å annonsere. Tilslutningen var meget god, og vi fortsatte en tid på denne måten. Senere gikk vi over til å kunngjøre samværene i Budstikken og menighetsbladet.

Formålet med mannskveldene har vært å samle menn av menigheten til samvær på kristent grunnlag til foredrag og samtaler om emner både av kristelig og almenmenneskelig art. Sikte-

punktet er å fremme kristent livssyn og personlig kristen livsinnstilling og å vekke forståelse for vårt ansvar som lemmer av folkekirken. Vi har ikke dannet noen forening, men lar samværene være frie og åpne, uten enhver organisering. Tilslutningen har tydelig vist at mannskveldene fyller et behov og har en oppgave.

Kirkeringen ble til ved at menighetsrådets damer tok initiativet til å samle en del interesserte med det formål å skaffe midler til en ny alterduk til Bryn kirke. Av plasshensyn måtte man også denne gang ved starten begrense innbydelsene til det antall som kunne rommes i prestegården, bl. a. slik at foreninger som nærmest sokner til Bryn kirke, ble anmodet om å la seg representere ved 3 medlemmer hver. Tilslutningen til det første møte i mars i år var meget god, og vi ble enige om å forsøke å fortsette, med tanke på den forestående restaurering av Bryn kirke.

Selv om det jo blir kommunen som i hovedsaken bekoster dette arbeid, vil det alltid være behov for privat støtte til slike ting

av utstyrsmessig art som helst bør komme som gaver fra menigheten til kirken. Det å arbeide for slike formål vil også skape øket interesse for kirkehuset, og dermed forhåpentlig også for gudstjenesten. Vi håper derfor at også disse samværene vil vise seg å være levedyktige. Meningen var å prøve å få i stand 3 samvær i hvert halvår. Heller ikke Kirkeringen skal betraktes som en ny forening, men som åpne og frie samvær som kanskje etterhvert kunne bli for kvinnene det som mannskveldene er blitt for mennene.

Det som her særlig skulle understrekes, er at Mannskvelden og Kirkeringen ikke er begrenset til spesielt innbudte, men at alle som har lyst til å være med, er hjertelig velkommen. Kirkeringen begynner igjen en av de første tirsdagene i september, og Mannskvelden torsdag 25. september. Vi vil be alle interesserte passe på annonsene i Budstikka og menighetsbladet.

F. K.

Menighetsfest

Menighetens årsfest vil bli holdt søndag 14. september i Menighetshuset. Vi ber alle interesserte notere seg dagen og ønsker hjertelig velkommen!

A.s Hamang Papirfabrik

SANDVIKA

FLASKER, FILLER, JERN, METALL

Brukte ovner kjøpes stadig
Skytematter stadig på lager

Svend Pettersen

Tlf. 53 88 62

Lager ved fabrikkens Tomten

Daglig tilførsel av fersk fisk
og friske grønnsaker

Bærum Fiskesentral

Tlf. 53 89 58

Religiøs litteratur
Bib'ler - Testamenter - Salmebøker

Sandvika Bok- og Papirhandel

Rannveig og Oskar Andresen
Telefoner 53 85 42 - 53 89 55

J. T. Dagestad

MALERMESTER

Evjevn. 28 - Tlf. 53 01 65

Valler Fryseri

og

Valler Vaskeri

Tlf. 53 88 27

Litt sommerprat fra menigheten.

Speiderpikene har hatt en fin kretsleir på Sjøstrand i sommer. Været var stort sett fint, og jentene var vel fornøyd etter noen festlige dager i leiren.

Guttene trimmet i juli måned for landsleiren i Verdalen, og da dette skrives var forventningen blant guttene stor. Vi tipper fin-fin leir og fornøyde leirdeltakere.

P.s. Vi tippet riktig. Idet bladet går i trykken, får vi melding fra guttene om at de har hatt alle tiders leir.

Søster Gunhild

skriver til oss fra Leira hvor hun oppholder seg i sommer som rekonvalesent. Ryggskaden hun fikk en stund før påske, må ta sin tid. Hun regner med og håper at at hun kommer tilbake til oss sist i juli, og skal da ha etterbehandling.

Hvor lang tid den tar er ikke godt å si, men når skoleferie o. l.

er slutt, håper vi og hun selv at hun er i arbeid igjen.

Søster Gunhild vil gjerne begynne så snart råd er, men helt frisk og restituert må hun være før hun går inn i en slitsom menighets-søsterpost igjen.

Mange har tenkt på søster Gunhild under hennes sykdom og gleder seg over at det nå går framover.

Gudstjenester.

Søndag 17. august.

Sandvika kirke kl. 11: Høymesse. Offer til Norsk selskap til skibbrudnes redning.

Søndag 24. august.

Tanum kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Søndag 31. august.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Sandvika kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Søndag 7. september.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Søndag 14. september.

Tanum kirke kl. 11: Høymesse. Offer til Mellomkirkelig arbeid.
Sandvika kirke kl. 11: Høymesse. Offer til Israelsmisjonen.

Nafstads Auksjonsforretning

Teatergaten 14 - Oslo
Telefon 33 12 04

H. Munthe-Kaas A.s

ELEKTRISK FORRETNING

Telf. Sandvika 53 80 43

MENIGHETSBLAD FOR VESTRE BÆRUM
utgis av Vestre Bærum menighetsråd og utkommer med 10 nr. i året.
Redaksjon: Fredrik Knudsen, Olaf Büch-Holm, Emil Nitter.

A.s Industritrykkeriet, Oslo